

nemlig ved en Ændring paa Finanslovforslaget, hvorved det Beløb, som er nødvendigt for at faa Arbejdet i Statsskovene udført, blev forhøjet med de tilsvarende Beløb.

Det interesserede mig meget i Dag at høre den højtærede Finansminister fremsætte Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Pensionsvæsenet for Statens Embedsmænd og Funktionærer. Det er vistnok overordentlig formaalstjenligt, at dette Forhold bliver ordnet, og saaledes, at de underste Klasser fik deres Pensionsforhold ordnet paa en helt anden Maade, end de har det i Øjeblikket. Jeg nævnedes før Statsskovarbejderne, den Løn, der bydes dem, og det Akkordarbejde, de udfører. For de fast ansatte, for Hegnsmand og Skovløbere, kan det vel gaa, fordi de har Hus og enkelte noget Jord og fri Brændsel o. s. v., men for de løse Skovarbejdere er Lønnen alt for ringe. For de fast ansatte Arbejdere har i sin Tid daværende Landbrugsminister Ole Hansen gennem et Cirkulære til Overførsterne fastsat nogle Pensionsregler. Efter de i dette Regulativ indeholdte Pensionssatser vil en Hegnsmand efter 30 Aars Tjeneste kunne naa op til en Pension af 300 Kr. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor den daværende Landbrugsminister har anstrengt sig saa stærkt for at faa dette fastslaaet, thi 300 Kr. er dog saa lidt, at disse Mennesker ikke kan leve af Pensionen, men alligevel maa henvende sig til Kommunerne enten for at faa Alderdomsforsørgelse eller, hvis de ikke har naaet den Alder, at de kan opnaa saadan Hjælp, saa for at faa Understøttelse af Hjælpekasserne eller anden offentlig Hjælp af Kommunerne. Men det forekommer mig nærmest at være uanstændigt, at Staten under Foregivende af at yde Pension giver et saa ringe Beløb, at de, der oppebærer denne Begunstigelse, alligevel skal henvende sig til Kommunerne om Hjælp. Jeg vil derfor meget haabe, at den Kommission, der skal have hele dette Forhold til nærmere Undersøgelse, ogsaa maa blive opmærksom paa dette. Jeg vil i det hele taget henstille til den nuværende Landbrugsminister, som sikkert vil interessere sig herfor, om det ikke var paa Tide at udsende et andet Cirkulære, der havde et mere velvilligt Indhold overfor de paagældende Tjenestemænd end det nu gældende. Det er ikke saa mærkeligt, at dette blev, som det blev, thi det var 3 Overførstere og 3 Skovridere, der havde udarbejdet Reglerne, medens man havde undladt at tage nogen af de Arbejdere, hvis Forhold man skulde træffe Bestemmelse om, med paa Raad.

Jeg vil dernæst gerne rette et Par Henvendelser til den højtærede Justitsminister. Der er i Dag af en foregaaende Taler berørt Spørgsmaalet om Fuldmægtigene paa Retskontorerne. Jeg havde tænkt at udtale mig lidt om denne Sag, men skal ikke gøre mig skyldig i Gentagelser og kan slutte mig til Ønsket om, at dette Forhold snarest bliver ændret, saa at disse Førstefuldmægtige, som mange Gange er konstituerede som Dommere, ikke i den Grad faar Ret til at udøve privat Sagførervirksomhed, som de gør i Øjeblikket. Det er selvfølgelig i højeste Grad uheldigt. — Jeg vilde gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke var muligt, at det ad administrativ Vej kunde tilkendegives Underrettsdommerne, at man heller ikke finder det rigtigt, at de sidder i private Selskabs Bestyrelse, i Aktieselskabs, Bankers Bestyrelse o. s. v. Thi er det galt med Førstefuldmægtigene, bliver det dog, synes jeg, endnu værre, naar selve den ansvarlige Dommer træder ind i privat Virksomhed og derved i Virkeligheden gør sig inhabil til at være Dommer i mange Anliggender, han nødvendig i sin Egenskab af Dommer faar med at gøre. Jeg nærer paa Forhaand Forventning om at finde velvilligt Øre hos Justitsministeren, da jeg erindrer, at den højtærede Justitsminister i Rigsdagssamlingen 1908—09, hvis jeg husker rigtigt, da Spørgsmaalet om Udvildelsen af Bankgarantien var til Behandling, med Rette var skarp i sin Kritik netop af det Forhold, at en Dommer saaledes sad i Ledelsen af et Pengeinstitut. Han mente da, at det vilde være rigtigt, om der paa en eller anden Maade blev skredet ind for at forhindre, at noget saadant fandt Sted; jeg haaber, at den højtærede Justitsminister nærmere vil undersøge dette Forhold, det er jo ikke en enkelt Dommer, det drejer sig om, men en Mængde af Landets Dommere har Sæde i Bankers Repræsentantskaber o. s. v., noget, som jeg synes er ganske utilstedeligt, og som i hvert Fald ikke bidrager til at højne Respekten for Retten i dette Land.

Endvidere vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om ikke det var muligt, at der kunde føres en lidt skarpere Kontrol med Opdragelsesanstalterne — jeg tænker her nærmest paa Antagelsen af det Personale, som skal gøre Tjeneste ved disse Anstalter — og, hvis det var muligt, ogsaa foretages en mere indgaaende Sortering af de Børn og unge